

Ο Φ.Ο.Σ. Γ.Π.Α. και το πρώτο χιόνι...

... στα Κοτύλαια Όρη που (ο χιονιάς) τον πρόφτασε.

Τα βουνά της Κύμης είχαμε επισκεφτεί περίπου δύο μήνες πριν όταν ανεβήκαμε στο Ορ(θ)τάρι που ορθώνεται πάνω από το Αιγαίο. Γοητευμένοι από την περιοχή που μας πρωτογνώρισε ο φοιτητής μας Νώντας Καλογιάννης, αποφασίσαμε παραμονές του νέου έτους (28.12.19), να βρεθούμε στο παρακείμενο Κοτύλαιο Όρος, το οποίο μαζί με άλλα βουνά όπως το Μαυροβούνι (1.122 μ.), το Ξεροβούνι (1.365 μ.) και τον Όλυμπο (1.173 μ.) αποτελούν ξεχωριστά όρη εντός του μέγα τόξου που αρχίζει από τη Δίρφυ.

Η πορεία άρχισε από τον αμαξιτό δρόμο που συνδέει την Κύμη με την Χιλιαδού

και στο σημείο που αυτή συναντάται με το ρέμα Καρυάς. Με οδηγό τον Γιώργο Ζουρμπουλή (Βαλιάνο) που τόσο ωραία μας είχε γνωρίσει το Ορτάρι, βρεθήκαμε να ανηφορίζουμε πότε δεξιά πότε αριστερά ανάμεσα από τα πλατάνια του ρέματος αυτού έως ότου σύντομα φτάνουμε στην

πανέμορφη τοποθεσία με την ονομασία «Εφταός» όπου και θεόρατα πλατάνια στολίζουν το χώρο. Στο νερό που αναβλύζει εκεί, κρυστάλλινο και ιδιαίτερα κρύο, κατά μία εκδοχή οφείλεται η ονομασία «Εφταός» καθώς νεοί της περιοχής μπορούσαν να κρατήσουν τα δάκτυλά τους μέσα στο νερό μόνο μετρώντας έως το 7, αναφωνώντας στο τέλος το επιφώνημα «ωω»!

Ο καιρός αρκετά καλός, καθόλου δεν προμήνυε ότι θα αλλάξει μετά από λίγες ώρες, μας έδωσε την ευκαιρία να συνεχίσουμε την πορεία περίπου για 3 ακόμη

ώρες, περνώντας πρώτα από το μικρό ξέφωτο «Μηλίτσα» όπου και ομώνυμη πηγή και καταλήγοντας στην περιφημη Βρομονέρα, ένα μεγάλο οροπέδιο ανάμεσα από πανύψηλα δένδρα

κεφαλληνιακής ελάτης, σε υψόμετρο 750 μ. Η ονομασία αυτή προέρχεται από την

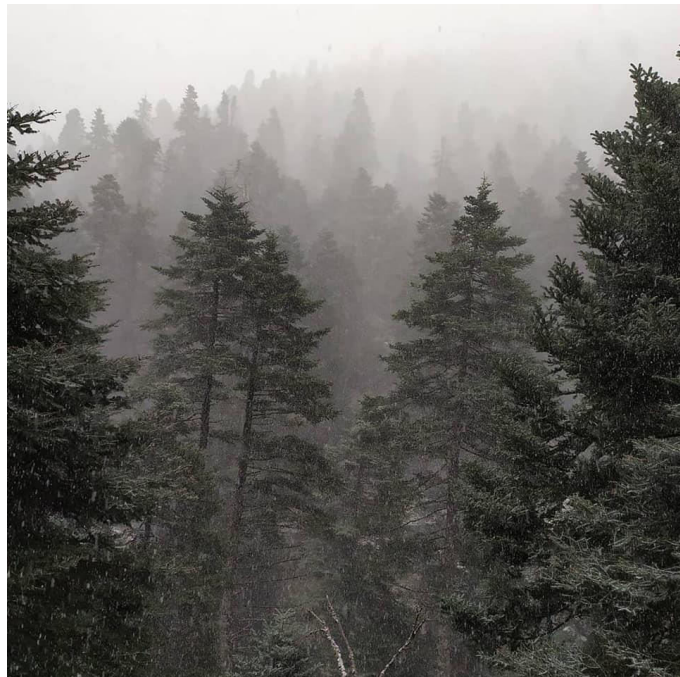

λέξη «βρόμος» που σημαίνει πάταγος, μανία, κρότος, τριγμός, ταραχή και προφανώς συνδέεται με την ύπαρξη τεράστιου αριθμού σπηλαίων (περί τα 200) που απαντούν στα βουνά των Κοτυλαίων, σχηματίζοντας έτσι την μεγαλύτερη σπηλαιοκάλυψη στην Ελλάδα. Η κεφαλληνιακή ελάτη στα νησιά της χώρας μας είναι σπάνια και απαντά

μόνο στην Κεφαλληνία και την Εύβοια. Πράγματι είχαμε την χαρά να περπατούμε μέσα σε πυκνά ελατοδάση και σε τοπία που θύμιζαν άλλες ορεινές περιοχές της Πίνδου. Στην περιοχή αναφέρονται και διακόσια είδη μανιταριών ορισμένα από τα οποία, όπως το *Lactarius deliciosus*, είχαμε την ευκαιρία να συλλέξουμε.

Ήταν ακόμη αρκετά νωρίς, περίπου 2 η ώρα, όταν οι πρώτες νιφάδες άρχισαν να πέφτουν στην αρχή λιγοστές και αργότερα περισσότερες, σκηνοθετώντας με τον αέρα που δυνάμωνε και των πελώριων λευκών πέπλων που κινούνταν ανάμεσα από τα πανύψηλα έλατα μια εικόνα μαγευτική που κυριολεκτικά καθήλωνε το βλέμμα μας.

Ταυτόχρονα όμως προειδοποιώντας μας για την γρήγορη εξέλιξη του φαινομένου της χιονόπτωσης και την ανάγκη να κινηθούμε πολύ γρήγορα εγκαταλείποντας τον στόχο μας για την κορυφή των Κοτύλαιων, κάτι όμως που ήδη είχε αποφασιστεί από την σοφή συμβουλή του Γιώργου Ζουρμπουλή (Βαλιάνου). Όπως ο ίδιος μας

εξηγούσε, η περιοχή αυτή αποτελώντας το πρώτο μέτωπο του καιρού όπως αυτός έρχεται από το Αιγαίο, δημιουργεί ακραίες συνθήκες χιονόπτωσης αλλά και ηλεκτρικών κενώσεων (κεραυνών) δημιουργώντας επικίνδυνες καταστάσεις.

Γρήγορα-γρήγορα ανεβήκαμε στο λεωφορείο για το δρόμο της επιστροφής.

Κατά την επιστροφή μας στην Αθήνα, οι εντυπώσεις που έμειναν από την πορεία στα ελατοδάση της περιοχής εξακολουθούν να μένουν στο μυαλό και να θυμίζουν ότι πρέπει να επιστρέψουμε πάλι με καλύτερες συνθήκες και να επισκεφτούμε ξανά την πανέμορφη, αλλά και άγνωστη αυτή περιοχή της κεντρικής Εύβοιας.

Επιμέλεια κειμένου

Ν.Γ. Εμμανουήλ, Ομότιμος Καθηγητής
Δρ Ε.Ν. Πάνου, Ε.ΔΙ.Π.

Οι φωτογραφίες έχουν επιλεγεί από πλήθος άλλων που έδωσαν τα κάτωθι μέλη (φοιτητές και άλλοι) του Φ.Ο.Σ. Γ.Π.Α.: Αγαλόπουλος Νικόλας, Καλογιάννης Νώντας, Κάντζας Χρήστος, Κουτσολιάκος Παναγιώτης, Κυριάκου Χρήστος, Πάνου Ελένη, Πιπέρκας Αναστάσης, Ρούσσοι Ανδρέας, Τουλούμης Επαμεινώνδας, Τσατήρης Βασίλης.